

Tornada al col·le, tornada al cine

Toni Vall

Little Bear

S anitat, educació i cultura. Les tres potes fonamentals perquè una societat sigui sana i pròspera. La tercera és la parenta pobre. Les nostres administracions no se la creuen, la menystenen i la infravaloren. És la que rep de seguida: “Hi ha rebrot, què fem? Primer tanquem cines, teatres i festivals, que sembli que prenem decisions. Després ja veurem”. La primera és la que ha hagut de respondre a un embat criminal durant els últims sis mesos. La seva solidesa ha trontollat i trontolla per culpa d'un virus desconegut. Ha respost amb maduresa gràcies als professionals i a la trajectòria recorreguda. La segona és la que avui ens preocupa més. Setembre és el mes de l'educació, la tornada a l'escola, la necessitat de cuidar els nens. Fins al moment present, els gestors educatius del país no han estat a l'altura. Avui els vull recomanar una pel·lícula.

Es diu *Avui comença tot*. La va dirigir el gran Bertrand Tavernier l'any 1999. Recordo quan la vaig veure, acabava de fer vint anys, estava més o menys a la meitat de la carrera de periodisme. Rememorar avui l'impacte que em va provocar és una sensació molt suggestiva i emocionant. Explica la peripècia del director d'una escola d'un poble del nord de França. Té 7.000 habitants i un índex d'atur que supera el 30%. Els nens reben les fuetades de la crisi, la desestructuració, el desànim dels seus pares, la incertesa de l'economia. I l'escola resisteix, és un dic de contenció, la institució troncal del poble, l'oasi i el menhir. També el blanc de la incomprensió, l'abocador de frustracions i el mirall de les desigualtats. Tavernier barreja actors professionals amb persones que fan de si mateixes i n'extreu una naturalitat insòlita, una veritat commovedora.

Poques, poquíssimes vegades, l'art ha retratat millor què és i què significa l'educació. Vegeu-la. Per cert, que els nens tornin a l'escola i que tots, ells i nosaltres, tornem al cine. Doble injecció de civilització. ●

